

Ески Джами, до Ески Намазгяхъ, отъ кждѣто почватъ да се разпростиратъ и турскитѣ махали въ града.

Вториятъ конакъ билъ въ Татаръ-Мезарж, третиятъ — на мѣстото, дѣто е построень днесъ хотелъ „Комерсиалъ“, а четвъртиятъ — на мѣстото на днешния градски съвѣтъ. Подъ редъ тѣ биха отговаряли и на съотвѣтнитѣ четири минали вѣка прѣзъ робството.

Нѣкои отъ по-първитѣ и богати войводи на града (по турски: аени и кадии) сж имали свои собствени конаци. Такъвъ е случаятъ съ Войвода Тахиръ Ага до 1829 г., конацитѣ на когото сж били на мѣстото, дѣто днесъ е дома на Шкуренко (на срѣдпхтя между „Срѣдната“ и „Конъ-Баня“). До срутването имъ, тѣ сж били познати като „веранлъци“, а въ дѣсченитѣ тамъ двоетажни постройки сж се помѣщавали нестроевитѣ роти слѣдъ освобождението. Въ тия конаци Тахиръ Ага е погубилъ мнзина турци и българи. Въ стаята, дѣто е отвеждалъ обвиненитѣ, имало тайна дупка, възъ която Тахиръ Ага е каралъ жертвитѣ си да стжпватъ, за да се сгромолясватъ въ дълбоко изкопана яма (хумба), слѣдъ като ги е чукалъ съ чукъ по слѣпото око. По тоя начинъ сж загивали сума хора, за нѣкои отъ тѣхъ Тахиръ Ага е пушалъ слуха, че сж избѣгали отъ затвора му, за да не ги трѣсятъ тѣхнитѣ влиятелни роднини. Тукъ сж били екзекутирани по сжщия начинъ много турски първенци изъ сливенско, прочути по золумлудитѣ си и приканвани отъ Тахиръ Ага на „зиафетъ“ въ конака му, за да се отзоватъ на дѣното на хумбата. По сжщия начинъ той погубилъ двама еничерски офицери, които слѣдъ клането на Атъ-Мегданъ въ Ц-дъ (май, 1826 г.) се спасили съ бѣгство въ Сливенъ. Единиятъ отъ тѣхъ билъ родомъ отъ Сливенъ. Когато дошли руситѣ въ града прѣзъ 1829 г., тѣ открили за пръвъ пхтъ тая хумба и въ нея намѣрили много човѣшки кости. (Тахиръ Ага се отровилъ прѣзъ 1829 год., въ началото на юли, защото по искането на Русия, той трѣбало да бжде прѣдаденъ на руситѣ, тѣй като погубилъ единъ изпратенъ до него „илчия“ (воененъ пратеникъ). Това се случило на Капа-Баиръ до Ай-тосъ, дѣто Тахиръ Ага е билъ съ едно отдѣление турска войска).